

Sygn. akt IV KK 317/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **P. P.**

podejrzanego o czyn z art. 217a k.k. w zw. z art. 31 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 września 2020 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku obrońcy podejrzanego

o wstrzymanie wykonania postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 19 marca 2020 r., sygn. akt IX Kz (...),

utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w K.

z dnia 6 grudnia 2019 r., sygn. akt IX K (...)

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca podejrzanego P. P. we wniesionej kasacji sformułował wniosek o wstrzymanie wykonania postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 19 marca 2020 r., sygn. akt IX Kz (...), utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 6 grudnia 2019 r., sygn. akt IX K (...).

Motywuując złożony wniosek obrońca podniósł, że „*fakt wykonania kary*” stanowić będzie dla podejrzanego wyjątkowo ciężkie skutki. Wskazał, że podejrzanym prowadził ustabilizowany tryb życia i podlega terapii psychiatrycznej w warunkach ambulatoryjnych. Zdaniem obrońcy, umieszczenie podejrzanego w

szpitalu psychiatrycznym i „wdrożenie agresywnej terapii farmakologicznej może wywołać nieodwracalne skutki”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z regułą przewidzianą w art. 9 § 1 i 2 k.k.w., orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Wyjątek od tej reguły przewiduje art. 532 § 1 k.p.k., który w przypadku wniesienia kasacji, uprawnia Sąd Najwyższy do wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie konsekwentnie wskazuje, że podstawy zastosowania tej wyjątkowej instytucji należy wiązać ze szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami, które prowadzą do wniosku, że wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego (tu podejrzanego) zbyt poważne, tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2003 r., sygn. akt IV KK 347/03). Nie ulega też wątpliwości, że do tych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji oraz ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., sygn. akt V KK 145/14).

Obrońca nie wykazał istnienia powyższych podstaw wstrzymania wykonania orzeczenia. Nie sposób pominąć, że we wstępnej części uzasadnienia przedmiotowego wniosku, jego autor powołuje się na ciężkie skutki wykonania kary, choć w niniejszej sprawie względem podejrzanego P. P. – wobec umorzenia postępowania karnego – Sąd Rejonowy w K. nie orzekł kary, lecz zastosował środek zabezpieczający w postaci umieszczenia podejrzanego w zakładzie psychiatrycznym. Tego rodzaju argumentacja obrońcy jest zatem całkowicie oderwana od realiów niniejszej sprawy, a tym samym nie może przemawiać za uwzględnieniem wniosku. Podniesiony natomiast w drugiej części uzasadnienia swoistego rodzaju zarzut, że zastosowane w szpitalu psychiatrycznym leczenie podejrzanego może wywołać nieodwracalne skutki – jest stwierdzeniem co najmniej dowolnym i całkowicie nieuprawnionym.

Odnotowania wymaga również, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania, uwzględnienie kasacji nie jawi się jako wysoce prawdopodobne, niemniej kwestia ewentualnej zasadności podniesionych w niej zarzutów, będzie przedmiotem pogłębionej analizy Sądu Najwyższego w momencie rozpoznania kasacji.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.